

narečja neobhodno potrebno, v katerem so shranjeni ne samo naj starejši, temoč tudi naj obširnejši spomenici slavenščine. Ravno to velja v nemškem: tudi tu se mora slediti trag starejših narečij“.

Tudi jaz, terdno prepričan po vlastni skušnosti, se drznem reči: da staroslavenščina je sredotočje naše, kteremu se moramo vedno bližati, in iz njega si različne oblike živečih narečij temeljito razkladati. Ako, postavim, človek, ki se izučivši materinščine se začne vaditi družih sorodnih narečij i ne jemlje obzira na prvi temelj, ostane znanost jegova zmirom pomanjkljiva i ščrbljiva. Ne odlagajte tedaj, ljubeznjivi bratje, uživati sladkih ostanjkov, ktere so prededi svojim naslednikom za porabo odločili! Posebno ti mila mladež, ktera si sladko upanje prihodnosti naše, skrbi marljivo si nabirati dragocene zaklade za materinščino iz preimenitnih knjig, s kterimi nas na čelu vednosti našega jezikoslovja stoječi veleumni možje marljivo nadarvajo! To je jedino sredstvo, ktero nam pomaga ne k razdoru, ampak k tesnejšemu književnemu združenju, k svetovj slozi, ktera nam mora neprestance ko svetla prehodnica pred očmi uma treptati.

Včeraj nas je počastil načelnik družtva za povestnico jugoslavensko g. Kukuljević svojoj navzočnostjo, je odpotoval z večernim povozom v Benetke, kde bode med prašinami preiskal listine i spomenike za zgodovino južnih Slavenov.

Sekolovski.

Iz Ljubljane. V sredo na večer se je po železnici iz Dunaja v Ljubljano pripeljala presvitla cesarica Maria Ana Karolina, žena Njegovega veličanstva presv. cesarja Ferdinanda. Presvitla gospá, ki je še v Ljubljani, potuje v Sardinio svojo zlahto obiskat. — Včeraj predpoldne je šel *Bavarski* kralj skoz Ljubljano. — S pohvalo moramo spomniti, da tudi v Ljubljani imamo zdaj neko napravo, kakoršno imajo že zdavnej v družih večih mestih: namreč tako imenovane rusovske ali sopárne koplje, kterih zdravilna moč je v mnogih zlo terdovratnih boleznih, v kterih človeka po udih térge, in v družih slabostnih boleznih, kakor tudi v zastaranih kožnih spušajih itd. dobro poterjena. Zraven teh kopelj, v kterih se močna soparica s prav merzlo vodo bratovsko objema, so pa tudi navadne gorke koplje v v posamnih sôbah, v vsem hvalevredno napravljene; plačilo je majhno. So pa vse te koplje zedinjene v hiši dobro znane gostivnice „pri slonu“; vhod v te koplje je iz ulic zad franciskanov.

Novičar iz mnogih krajev.

Ker za kmetijstvo in rudnarstvo ni več posebnega ministerstva, se imajo po naj višjem sklepu opravila bivšega ministerstva tako razdeliti, da en del prevzame ministerstvo notranjih zadev, drugi del ministerstvo denarstva. V obsežje ministerstva notranjih oprav spadajo po tem sledeče reči: vse postave za povzdigo kmetijstva in gojzdnarstva, vse naselitvine zadeve; vse kmetijske in gojzdnarske družbe; vse kmetijske in gojzdnarske učilnice razun gojzdnarske učilnice v Mariabrunn-u, in geologična državna naprava. Vse ostale opravila, zlasti vse rudnarske zadeve spadajo sedaj v opravilstvo ministerstva denarstva. — Od pervega dneva prihodnjega mesca se bo vojaku, ki pride na eksekucijo davkinoga dolgá, vsaki dan 3 kraje. plačevalo, razun tega se mu bo moglo tudi stanovanje in kosilo o poldne zastonj dajati; sekucija ne smé dalje kot 14 dní terpeti, od 8. dneva naprej pa se ima odrajtovati na dan 6 kraje. Če en sekucijni vojak terja več

dolžnikov, se davšina stanovanja in kosila med vsimi verstí; to verstenje določi po okoljšinah župan. — Za spomenico v vsih jezicah austrianskega cesarstva, ktero bo jermensko družtvo na Dunaji v spomin srečne otebe Njih veličanstva pod imenom „Viribus unitis Album“ na svetlo dalo, znese naročnina dosihmal že 2140 fl. 24 kr.; naročnina na te krasne bukve, olepšane z veliko podobšinami iz vsih dežel našega cesarstva, je le še za ti mesec na 10 fl. postavljena; po tem bo povikšana na 20 fl. — Za nadškofa Olomuškega je bivši korar in dohtar sv. pisma grof Friderik Fürstenberg (40 let star in v letu 1836 za duhovna posvečen) izvoljen, za škofa v Lincu pa gosp. Jožef Rudigier. — Iz Turčije se še nič ne vé; časnikarji tolčejo vsak svojo in si polnijo liste svoje z domišljijami vsake baže; to pa je vse le prazna slama, dokler car Nikolaj ni govoril. — Razpartija med našo in Švajcarsko vlado se bo spet z lepo poravnala, ker poročnik austrianski ima spet se v Švajco verniti. Tudi s Sardinsko vlado je upanje sprave skorej toliko, kot gotovo. — Poslednje pisma iz Rima so poterle celò vés up, da pride sv. oče Napoleona kronat. — 1. junia so položili podmorski telegraf med angleškim bregom in Nizozemljo poleg Ševeninc. — V severni Ameriki (v Williamsbergu) živi sedaj naj stareji žena — 131 let je stara, pa zdrava in vesela, le oči so jo zapustile; svojo otroke je vse preživela.

Šege narodske po Slovenskem.

Narekovanje v Liburnii (Istrii).

Zapisal J. V.

Za mužem.

Ah družo moj! ljubeznjivi družo moj!
 Ah družo! nemila ja vaša sirota, družo moj!
 Z ovemi malemi grančicami ograjena, družo moj!
 Kemu ste ih vi naručili, družo moj!
 A nemila ja vaša sirota, mužu moj!
 Ah kruta ja sirota, mužu moj! družo moj!
 Ah kruta i ranjena, mili družo moj!
 Z ovim malim síroticam ograjena, mužu moj!
 Kemu ste ih vi naručili? mane! družo moj!
 A sam z njimi kruta i ranjena, družo moj!
 Kako i drevo odsečeno, mili družo moj!
 Ah nemila ja vaša sirota, mužu moj!
 Ah kruta i ranjena ja vaša sirota, družo moj!
 Ah sinki moji mili, umerši sinci moji!
 Pridite vi na prot, mili sinci moji!
 Ovemu vašemu otcu, mile grančice moj!
 Aš je on jako nujan i nemočan, sinki moji!
 A lepo ja vasi ljubeznjivo prosim, sinki moji!
 Da mu vi pridete sprotu, sinki moji!
 Aš ste vi tamo spoznali pute i staze, sinki moji!
 Lepo mi ga k sebi pritegnete, mili sinki moji!
 Nemila ja njegova sirota, družo moj!
 Ah serdačni družo moj!
 Ah dobri moj prijatelju, družo moj!
 Ah serdačni moj prijatelju mužu moj!
 Nemila ja vaša sirota, družo moj!
 Družo moj! kamo éu se ja uteći, mužu moj!
 V svojih velih potrebah, družo moj!
 Ka nimam nikdar nijednega, družo moj!
 Ako ne tuju tujicu, krepki boru moj!
 A tujica je nemilica, mili družo moj!
 Sirotica jaz brez vas, dragi i mili družo moj!
 Lepi moj pogovoru i razgovoru, družo moj!
 Ljubeznjivi i prijazni družo moj!
 Kako éu ja brez vas živeti, boru moj!
 Teško i žuhko življenje brez vas, mužu moj!
 Ah razsuta kuća i imenje, družo moj!
 A brez dobrega gospodara svojega, družo moj!
 Kaka éu ja živet brez vas družo moj!
 Ah razsuta kuća vaša, družo moj. itd.

Sinko moj! sagt man hier auch den Mädchen. — Boru moj die Stärke, die Eiche.